

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 21.3.2007
COM(2007) 125 final

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU, CĂTRE PARLAMENTUL
EUROPEAN ȘI CĂTRE COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN**

APLICAREA DIRECTIVEI 98/34/CE DIN 2002 PÂNĂ ÎN 2005

{SEC(2007) 350}

CUPRINS

Rezumat.....	3
PARTEA I: STANDARDIZARE	4
1. Introducere	4
2. Procedura de informare	4
2.1. Aplicarea procedurii în perioada 2002-2005.....	4
2.2. Concluzie	5
3. Mandate.....	5
3.1. Aplicarea procedurii de acordare a mandatelor în perioada 2002-2005	5
3.2. Tendințe referitoare la mandate	7
3.3. Concluzie	8
4. Obiecții formale	9
4.1. Aplicarea procedurii în perioada 2002-2005.....	9
4.2. Concluzie	9
PARTEA II: REGLEMENTĂRI TEHNICE	10
1. Direcții de dezvoltare în perioada 2002-2005	10
1.1. Acoperire geografică.....	10
1.2. Utilizarea procedurii în contextul unei „legiferări mai bune”	11
1.3. Îmbunătățiri ale modului de gestionare a procedurii.....	11
2. Punerea în aplicare a procedurii de notificare.....	12
2.1. Eficacitate: Privire de ansamblu.....	12
2.2. Utilizarea procedurii de urgență.....	13
2.3. Urmărirea reacțiilor Comisiei	13
2.4. Dialogul cu statele membre.....	14
2.5. Încălcări ale dispozițiilor directivei.....	14
2.6. Concluzie	14

REZUMAT

Prezentul raport analizează punerea în aplicare a procedurilor prevăzute de Directiva 98/34/CE¹ ("Directiva") pentru standardizare și reglementări tehnice în perioada 2002-2005. Raportul evidențiază contribuția semnificativă a standardizării, precum și procedura de notificare pentru a determina o mai bună funcționare a pieței unice prin îmbunătățirea mediului de reglementare la nivel național².

Secțiunea referitoare la standardizare este alcătuită din procedura de informare cu privire la standarde, solicitările Comisiei către organismele europene de standardizare referitoare la lucrările (mandatele) de standardizare și obiecțiile formale împotriva standardelor. Fiecare dintre aceste activități s-a dovedit a fi un element important în funcționarea pieței unice. Procedura de informare a asigurat transparență în procesul de standardizare atât la nivel național, cât și la nivel european și a încurajat în același timp organismele naționale de standardizare să continue inițiativele la nivel european, promovând armonizarea europeană. Obiecțiile formale au permis statelor membre și Comisiei să se asigure că standardele respectă obiectivele reglementărilor atunci când sunt folosite în scopul aplicării legislației „noua abordare”. Mandatele au asigurat mijloacele de stabilire a relației dintre serviciile Comisiei și organismele de standardizare; interfața dintre nivelul politicilor și partea tehnică.

În domeniul reglementărilor tehnice, notificarea către Comisie a reglementărilor tehnice naționale înainte de adoptarea acestora, atât pentru bunuri, cât și pentru serviciile societății informaționale, s-a dovedit a fi un instrument eficient de prevenire a barierelor în calea comerțului și de cooperare dintre Comisie și statele membre, precum și între statele membre. Abordarea preventivă și bazată pe dialog, care caracterizează procedura de notificare, a fost utilă în special în pregătirea extinderii pieței interne către cele 10 noi state membre în 2004. Procedura de notificare a fost, de asemenea, un instrument foarte important pentru ghidarea activității de reglementare în anumite sectoare aflate în dezvoltare și pentru îmbunătățirea calității reglementărilor tehnice naționale – în ceea ce privește o mai mare transparență, accesibilitate și eficiență - în sectoarele nearmonizate sau armonizate parțial. Claritatea sporită a cadrului legal al fiecărui stat membru a înlesnit accesul agenților economici pe diferite piețe și aplicarea cu ușurință de către aceștia a noilor reglementări.

¹ Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998, de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și a normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204 din 21.7.1998), astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE (JO L 217 din 5.8.1998)

² A se vedea *Planul de acțiune pentru îmbunătățirea mediului de reglementare*, COM(2002) 278 final. A se vedea, de asemenea, *O mai bună legislație pentru creșterea economică și locuri de muncă în Uniunea Europeană*, COM(2005) 97 final.

PARTEA I: STANDARDIZARE

1. INTRODUCERE

Acest capitol descrie secțiunea de standardizare³ a directivei, acoperind trei activități principale: procedura de informare cu privire la standarde, solicitările Comisiei către organismele europene de standardizare (OES⁴) referitoare la lucrările de standardizare (mandate⁵) și obiecțiile formale împotriva standardelor, în special în conformitate cu directivele noii abordări⁶. De asemenea, capitolul prezintă statistici pentru perioada 2002-2005 și oferă o analiză a funcționării acestei secțiuni de standardizare din cadrul directivei.

2. PROCEDURA DE INFORMARE

Procedura din domeniul standardelor este menită să monitorizeze noile activități de standardizare introduse de organismele naționale de standardizare (ONS, astfel cum sunt recunoscute în directivă). S-au elaborat sisteme pentru a permite altor organisme să-și exprime opiniile, să participe la lucrări sau să solicite formularea unei inițiative la nivel european (a se vedea anexa 1).

2.1. Aplicarea procedurii în perioada 2002-2005

Procedura a continuat să fie pusă în aplicare cu succes din 2002 până în 2005. Rapoartele anuale ale CEN (Comitetul European pentru Standardizare) și CENELEC (Comitetul european pentru standardizare electrotehnică) evidențiază faptul că media anuală a măsurilor naționale notificate a continuat să scadă comparativ cu rapoartele anterioare. Media pentru perioada 1995-1998 a fost de 1922 pe an, iar pentru perioada 1999-2001, a fost de 1587 pe an. Pentru perioada de raportare curentă, media anuală este de 1537 (anexa 2). Totuși, valorile aferente fiecărui an subliniază influența noilor membri CEN și CENELEC din cadrul UE-10.

Anexa 3 prezintă o defalcare pe state a notificărilor. Defalcarea sectorială (anexa 4) indică faptul că sectorul construcțiilor, în sensul cel mai larg, este cel care domină notificările naționale, cu structuri, clădiri și construcții, structuri de beton și de metal care figurează toate, în mod curent, în clasamentul primelor zece sectoare de notificare. Alte sectoare semnificative sunt cel al produselor alimentare și cel al calității apei.

Informațiile difuzate prin intermediul procedurii continuă să genereze o creștere a solicitărilor de informații suplimentare din partea serviciilor Comisiei, precum și a interogărilor cu privire la impasul (articolul 7) produs din cauza notificărilor sau din alte cauze.

Datorită extinderii de la 1 mai 2004, ONS-urile celor zece noi state membre au devenit membri deplin ai CEN și CENELEC, iar notificările au crescut treptat în timpul perioadei de raportare (vezi anexa 3). În perioada 2003-2005, numărul notificărilor emise de UE-15 a

³ Pentru informații suplimentare cu privire la politica de standardizare europeană, consultați: http://ec.europa.eu/enterprise/standards_policy/index_en.htm

⁴ CEN (Comitetul European pentru Standardizare) și CENELEC (Comitetul european pentru standardizare electrotehnică) și ETSI (Institutul European de standardizare în domeniul telecomunicațiilor).

⁵ Mandatele sunt cereri reprezentând o invitație către OSE, care poate fi acceptată în anumite condiții.

⁶ Pentru directivele conform noii abordări consultați www.newapproach.org

înregistrat o tendință ascendentă. Alăturarea celor zece state membre a determinat o creștere și mai pronunțată a cifrelor globale. După extindere, contribuția noilor state membre este de 15-20% din totalul inițiativelor naționale notificate. Aceste state membre aplică deja procedura și contribuie la lucrările naționale de standardizare din Europa.

Prin publicarea inițiativelor de standardizare naționale, procedura de informare încurajează toate părțile interesate să ia în considerare posibilitățile extinderii lucrărilor la nivel european. Astfel, procedura de informare încurajează ONS-urile să-și prezinte inițiativele la nivel european, promovând astfel piața unică și armonizarea europeană.

În noul domeniu al standardizării serviciilor, numărul inițiativelor naționale notificate este destul de ridicat (deși nu figurează în clasamentul anual al primelor zece sectoare). Acest lucru a dus la examinarea acestor sectoare de către serviciile Comisiei, de exemplu în momentul pregătirii mandatului de standardizare privind centrele telefonice de asistență pentru clienți spre sfârșitul anului 2005. Existau deja câteva inițiative identificate la nivel național în acest sector și acestea au fost reunite pe cât posibil în procesul de elaborare a mandatului.

2.2. Concluzie

Numărul inițiativelor naționale notificate conform procedurii de informare rămâne semnificativ. La fel ca în sectorul serviciilor, notificările pot fi monitorizate pentru a încuraja extinderea lucrărilor de standardizare la nivel european, ori de câte ori este posibil, încurajând astfel armonizarea europeană.

UE-10 își îndeplinește deja rolul care îi revine în procedura de informare, prin urmare se poate observa că sistemul ar trebui să funcționeze bine pe viitor.

3. MANDATE

Mandatele de standardizare reprezintă un instrument al Comisiei bine elaborat pentru obținerea specificațiilor tehnice pentru susținerea legislației și/sau a politicii Uniunii Europene. Acestea sunt o cerere a organismelor europene de standardizare de realizare a lucrărilor de standardizare și constituie cadrul de referință pentru lucrările respective (vezi anexa 1). Mandatele de standardizare sunt indispensabile în cazurile în care legislația este sprijinită prin standarde, de exemplu în contextul directivelor noii abordări.

3.1. Aplicarea procedurii de acordare a mandatelor în perioada 2002-2005

În perioada de raportare s-au emis în total 55 de mandate către OES și în plus 10 mandate de modificare în sectorul construcțiilor (a se vedea anexa 5). Ca și în perioadele de raportare anterioare, un număr mare de mandate se referă la directivele noii abordări (20, plus cele 10 mandate de modificare). Dintre mandatele emise, 46 au fost mandate de standardizare, 8 au fost mandate de program și unul a fost mandat de studiu.

Comitetul permanent instituit în conformitate cu articolul 5 („Comitetul”) a fost consultat de două ori cu privire la standarde, conform Directivei 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor, fără un mandat, iar trimiterile la aceste consultări vor fi publicate în Jurnalul Oficial pentru a conferi o prezumție de conformitate cu directiva în cauză.

În momentul de față, procedura de acordare a mandatelor este bine stabilită și funcționează corect. Consultarea neoficială este efectuată înainte ca documentele să fie transmise membrilor Comitetului, ceea ce înseamnă că un mandat beneficiază în mod normal de acordul consensual înainte de începerea consultării.

Părțile interesate în procesul de standardizare europeană ANEC (Asociația europeană pentru coordonarea reprezentării consumatorilor în activitatea de standardizare), ECOS (Organizația europeană de mediu a cetățenilor pentru standardizare), NORMAPME (Oficiul european pentru standardizare în domeniul comerțului, artizanatului și al întreprinderilor mici și mijlocii) și ETUI-REHS (Institutul european al sindicatelor - cercetare, educație, sănătate și siguranță) s-au integrat bine în proces spre sfârșitul perioadei de raportare. Acest lucru a dus la transparența sporită a consultării neoficiale.

Baza de date a mandatelor

Pentru a spori și mai mult transparența, Direcția Generală Întreprinderi și Industrie (DG ENTR) a creat o bază de date a mandatelor. Aceasta conține mandatele numerotate cu seria M/xxx. Baza de date a fost pusă la dispoziția publicului prin intermediul internetului în 2005 la următoarea adresă:

http://ec.europa.eu/enterprise/standards_policy/mandates/index.htm

Practica de emitere a unui document de urmărire a tuturor consultărilor mandatelor către Comitet, prin intermediul unei liste actualizate, s-a menținut pe parcursul acestei perioade. Progresele lucrărilor care fac obiectul mandatelor sunt supravegheate de serviciile sectoriale ale Comisiei. În anumite cazuri, OES-urile solicită finanțări pentru lucrările din cadrul mandatelor, iar subvențiile se pot acorda în funcție de prioritatea lucrărilor și în conformitate cu evaluările corespunzătoare.

3.2. Tendințe referitoare la mandate

Numărul de mandate emise a indicat o tendință crescătoare.

Obiectul mandatelor continuă să se extindă. În timp ce încă se emit multe mandate pentru directivele noi abordări, procentul acestora a scăzut în termeni relativi față de ultima perioadă de raportare, de la 57% la 36%. În alte domenii, mandatele continuă să fie importante (a se vedea anexa 6), în special în domeniul protecției mediului, unde au fost emise 12 mandate, dar și în domeniul transporturilor (5) și al protecției consumatorului (4).

Mandate în sprijinul legislației și al politicii de mediu

O cincime din mandatele emise între 2002-2005 au vizat mediul. De la deșeuri biodegradabile la combustibili ecologici, deșeuri de echipamente electronice și produse consumatoare de energie, toate demonstrează rolul pe care Comisia consideră că standardele îl pot avea în acest sector de importanță majoră.

Acest lucru a fost evidențiat în Comunicarea Comisiei privind integrarea aspectelor de mediu în standardizarea europeană [COM (2004) 130 final], care a subliniat rolul pe care standardizarea îl poate avea în promovarea politicii Comisiei de protecție a mediului și dezvoltare durabilă.

Pe parcursul perioadei de raportare, mandatele au fost emise **pentru a sprijini o gamă legislativă extinsă**. Aceasta include legislația privind spațiul aerian european unic, cosmeticele, terminalele intermodale și taxele rutiere, sistemele de cale ferată convenționale,

alimentația publică, hrana pentru animale și aspectele generale privind siguranța produselor, precum și mediul înconjurător.

Numărul de mandate care sprijină legislația din afara noii abordări (a se vedea anexa 5) este mare (circa 50% din total) și arată că acest model de coreglementare a fost adoptat pentru o gamă extinsă de servicii ale Comisiei.

Amploarea sectoarelor legislative indică angajamentul față de modelul de coreglementare furnizat de standardizare. Utilizarea unui asemenea model încurajează o abordare legislativă care nu încarcă aquis-ul comunitar cu legi excesiv de detaliate, lăsând industriei și părților interesate sarcina de a dezvolta standardele care dau o notă tehnică legislației, respectând astfel **principiile unei legiferări mai bune**.

Mandatele au fost, de asemenea, folosite din ce în ce mai mult pentru a sprijini noi sectoare ale politicii europene. Exemplele includ mandatul de studiu privind celulele combustibile cu hidrogen, mandatul de programare privind riscul criminalității în domeniul produselor și al serviciilor și mandatul de standardizare privind arhivarea filmelor.

Primul mandat de standardizare a fost emis pentru prima dată în 2003 în sectorul serviciilor. Acesta a fost urmat de încă două mandate în 2005 și unul care a fost consultat la reuniunea Comitetului de la sfârșitul perioadei de raportare. Acesta este un nou sector în creștere în cadrul standardizării naționale, europene și internaționale. Procedura de acordare a mandatelor este corelată aici cu procedura de informare, în urma examinării inițiativelor cu privire la standardizarea serviciilor la nivel național în momentul elaborării mandatului privind centrele telefonice de asistență pentru clienți (a se vedea punctul 2.1 de mai sus).

Aceste tendințe de utilizare a mandatelor în sprijinul legislației din afara noii abordări și în noi sectoare ale politicii reflectă situația conform căreia **standardizarea europeană este folosită din ce în ce mai mult în sprijinul politicii Comisiei pentru o legiferare mai bună**. Acest lucru a fost recunoscut și încurajat de Comunicarea Comisiei din 2004 privind „Rolul standardizării europene în cadrul politicilor și legislației europene”⁷.

3.3. Concluzie

Procedura de acordare a mandatelor este bine stabilită, însă este necesar să se asigure că aceasta va continua să funcționeze fără piedici.. În acest scop, consultarea neoficială a tuturor părților înainte de a consulta Comitetul este esențială și ar trebui să fie consolidată.

Pentru a îmbunătăți transparența modului de funcționare al Comitetului, serviciile Comisiei iau în considerare, în mod activ, și posibilitatea de a invita părțile interesate de standardizare din Europa, ANEC, ECOS, ETUI-REHS și NORMAPME, să participe la reuniunile sale extinse.

Pentru a îmbunătăți transparența, consultările prin procedură scrisă vor fi deschise, astfel încât toți membrii Comitetului să poată vedea comentariile celorlalți, acest mod de consultare devenind astfel similar unei consultări din cadrul reuniunilor Comitetului.

Procesul de mandatare s-a dovedit a fi util pentru extinderea rolului standardizării în noi sectoare ale legislației și politicii Uniunii Europene. Acesta este reflectat prin faptul că un anumit număr de noi acte legislative ale UE fac referire la această directivă.

⁷

COM(2004) 674 final din 18.10.2004.

***Vademecum* privind standardizarea europeană**

Procedura de gestionare a mandatelor, obiecțiile formale împotriva standardelor armonizate și publicarea referințelor standardelor armonizate sunt cuprinse toate în *Vademecum*-ul privind standardizarea europeană, împreună cu alte documente relevante.

Comisia a consultat Comitetul și alte părți interesate în legătură cu *Vademecum*-ul înainte de publicarea acestuia.

Vademecum-ul este publicat pe site-ul Uniunii Europene la următoarea adresă:

http://ec.europa.eu/enterprise/standards_policy/vademecum/index.htm

4. OBIECȚII FORMALE

Directivele noi abordări conțin proceduri de salvagardare pentru cazurile în care un standard armonizat nu poate permite produselor să îndeplinească cerințele esențiale ale directivelor în cauză. În astfel de cazuri, statele membre sau Comisia pot introduce o obiecție formală împotriva standardului în cauză, iar Comitetul este consultat în legătură cu aceasta (a se vedea anexa 1 pentru detaliile procedurii).

4.1. Aplicarea procedurii în perioada 2002-2005

Numărul de obiecții care au condus la decizii ale Comisiei în timpul perioadei de raportare a fost scăzut (8). În 5 dintre cazuri decizia prevedea menținerea prezumției de conformitate; iar în 3 cazuri aceasta a fost total sau parțial retrasă (a se vedea anexa 7).

Totuși, dacă se ia în considerare notificarea noilor obiecții, numărul de obiecții formale este în creștere. Principalele sectoare sunt reglementate de directivele privind mașinile, jucăriile, produsele de construcții și dispozitivele medicale.

În anumite cazuri, s-au discutat în Comitet problemele privind compatibilitatea standardelor, care au condus la formularea de cereri de modificare a standardelor armonizate fără a fi necesară formularea unei obiecții formale.

4.2. Concluzie

Deși procesul de la primirea unei obiecții până la emiterea unei decizii necesită destul de mult timp, în general procedura a funcționat în mod adecvat.

În mod similar cu mandatele și în vederea asigurării transparenței, Comisia va face publice deciziile privind obiecțiile formale într-o manieră consolidată, și va pune la dispoziție un tabel actualizat cu acțiunile legate de obiecțiile formale către Comitet la fiecare reuniune.

PARTEA II: REGLEMENTĂRI TEHNICE

1. DIRECȚII DE DEZVOLTARE ÎN PERIOADA 2002-2005

Procedura de notificare pentru reglementări tehnice naționale („procedura”) permite Comisiei și statelor membre ale UE să examineze preventiv reglementările tehnice pe care statele membre intenționează să le introducă pentru produse (industriale, agricole și de pescuit) și pentru serviciile societății informaționale (a se vedea anexa 8). Aceasta se aplică într-o manieră simplificată în statele membre ale AELS care sunt semnatare ale Acordului asupra Spațiului Economic European, dar și în Elveția și Turcia (vezi anexa 12).

Principalele avantaje ale procedurii

- Permite detectarea noilor bariere pe piața internă înainte de producerea unor efecte negative, evitând astfel proceduri de încălcare îndelungate și costisitoare.
- Permite statelor membre să determine gradul de compatibilitate al proiectelor notificate cu legislația comunitară, inclusiv directivele.
- Participarea activă a statelor membre în evaluarea proiectelor notificate a permis, de-a lungul anilor, stabilirea unui dialog eficient între acestea și Comisie.
- Toate părțile interesate, inclusiv consumatorii, sunt informate la timp de inițiativele de reglementare naționale, iar agenții economici își pot adapta activitățile din timp la reglementările tehnice viitoare.

1.1. Acoperire geografică

Procedura a avut o contribuție importantă la asigurarea respectării normelor pieței interne pe perioada extinderii UE. Dialogul stabilit începând cu 2002 cu țările candidate a dus la introducerea unei proceduri simplificate, conferind acestor țări capacitatea administrativă, structura tehnică și cunoștințele necesare pentru a aplica directiva chiar înainte de data aderării (a se vedea anexa 10).

Mai mult, pentru a se asigura că directiva este corect transpusă, s-au organizat seminarii în câteva dintre aceste țări pentru a studia procedura și pentru a discuta măsurile deja puse în aplicare de către autoritățile naționale.

Începând cu 1 mai 2004, toate statele membre noi au fost capabile să aplice pe deplin procedura și au fost puse la dispoziție traduceri ale proiectelor notificate în cele 20 de limbi oficiale ale UE.

Succesul inițiativei este indicat de numărul de notificări din partea celor 10 noi state membre: 64 între 1 mai 2004 și 31 decembrie 2004 și 196 în 2005 (26,5% din numărul total de notificări din partea celor 25 de state membre).

1.2. Utilizarea procedurii în contextul unei „legiferări mai bune”

Ca urmare a planului de acțiune al Comisiei de a simplifica și îmbunătăți mediul de reglementare⁸ s-au luat câteva inițiative în cadrul procedurii de notificare de-a lungul perioadei de raportare. Pentru a se asigura că sunt disponibile informații cuprinzătoare în momentul examinării proiectelor notificate și pentru a facilita înțelegerea și evaluarea lor, statele membre au fost invitate să prezinte studii de impact (sau concluziile lor) împreună cu proiectele notificate, acolo unde asemenea studii au fost realizate. Analiza acestor studii de impact încurajează statele membre să reflecteze în avans asupra instrumentelor cele mai corespunzătoare pentru utilizare.

Comisia și-a intensificat eforturile în acord cu principiile unei legiferări mai bune pentru a garanta claritatea și consecvența proiectelor notificate și pentru a identifica orice proceduri inutile de complexe sau oneroase care au fost simplificate pentru a-i sprijini pe agenții economici, garantând în același timp un nivel ridicat de protecție a sănătății publice, a consumatorului și a mediului.

Autoritățile naționale au fost încurajate să ia în considerare în special următoarele aspecte:

- redactarea proiectelor
- posibilitatea accesării tuturor reglementărilor dintr-un anumit domeniu prin publicarea versiunilor consolidate ale textelor
- identificarea procedurilor care impun agenților economici sarcini administrative inutile de complexe și oneroase, în special în ceea ce privește introducerea unui produs pe piață sau reglementarea exercitării activităților on-line.

1.3. Îmbunătățiri ale modului de gestionare a procedurii

Comisia a organizat diverse campanii între 2002-2005 pentru a spori transparența și dialogul cu autoritățile naționale. În primul rând, operarea bazei de date TRIS (*“Sistemul de informații al reglementărilor tehnice”*) a fost îmbunătățit astfel încât, începând cu 2002, toate documentele au fost trimise electronic în format standardizat. În al doilea rând, statele membre trebuie să menționeze în mesajul de notificare orice studii de impact care au fost efectuate (vezi alineatul 1.2 de mai sus). În cele din urmă, statele membre trebuie să indice, de asemenea, dacă proiectele lor pot afecta comerțul internațional și trebuie să fie notificate prin urmare în temeiul Acordului TBT (Bariere tehnice în calea comerțului) și /sau a Acordului SPS (Standarde sanitare și fitosanitare) al WTO (Organizația Mondială a Comerțului). Aceste informații permit Comisiei să conecteze dimensiunile comunitare și internaționale ale proiectelor notificate, să evalueze mai bine implicațiile și să apere interesele industriei europene în cadrul WTO cu o eficiență sporită.

Comisia asigură accesul public la proiectele notificate, în 20 limbi oficiale ale UE, și la informațiile esențiale privind desfășurarea procedurii prin site-ul web <http://ec.europa.eu/enterprise/tris>. S-a observat o creștere constantă a numărului de consultări on-line: numărul lunar de căutări a crescut de la 4 459 în 2003 la 11 109 în 2005 (vezi anexa 13).

⁸ A se vedea *supra*, nota de subsol 2.

Pentru a permite părților interesate să răspundă eficient autorităților competente, în 2003 s-a introdus un sistem pe bază de listă de adrese. Pe baza unei simple înregistrări on-line, reglementările proiectelor notificate de statele membre, în sectoarele de interes respective, sunt trimise automat prin e-mail. Numărul de înregistrări a crescut (420 de abonați la sfârșitul anului 2003 și 1 300 la sfârșitul anului 2005).

2. PUNEREA ÎN APLICARE A PROCEDURII DE NOTIFICARE

2.1. Eficacitate: Privire de ansamblu

► Volumul notificărilor și sectoarele implicate

Între 2002 și 2004 (UE-15) numărul total al proiectelor notificate a scăzut ușor comparativ cu perioada precedentă (1 487 comparativ cu 1 872 între 1999 și 2001) – în jur de 500 de notificări pe an. Extinderea (UE-25) a contribuit la creșterea numărului de notificări la 739 în 2005.

Unul din factorii care explică numărul mare de proiecte notificate de statele membre este efectul jurisprudenței Curții de Justiție de la pronunțarea hotărârii „*CIA Security International*”⁹, și anume imposibilitatea de aplicare împotriva părților terțe a reglementărilor tehnice care nu au fost notificată în avans către Comisie (pentru precedente juridice recente, a se vedea anexa 9).

Ca și în trecut, **produsele agricole și alimentare** reprezintă sectorul care a înregistrat cel mai mare număr de notificări în timpul perioadei de raportare. Subiectele acoperite includ etichetarea produselor alimentare, suplimentele alimentare, trasabilitatea și originea produselor și, de asemenea, măsuri privind coexistența recoltelor modificate genetic cu recoltele convenționale și organice. Numărul notificărilor a crescut semnificativ în sectoarele de **telecomunicații, transport, construcții** și, în special în 2005, în sectoarele de **energie și inginerie mecanică**. În domeniul serviciilor **societății informaționale**, notificările au vizat în general semnătura electronică, comerțul electronic și denumirile domeniilor (a se vedea anexele de la 11.1 la 11.3).

► Probleme examinate

În **regiunile nearmonizate** sub rezerva articolelor 28 - 30 (libera circulație a mărfurilor) și 43- 49 (dreptul la stabilire și libertatea de a presta servicii) din Tratatul CE, reacțiile Comisiei au intenționat să avertizeze statele membre de potențialele obstacole în calea comerțului care pot fi generate de o măsură inutilă și care nu corespunde obiectivului urmărit. În plus, Comisia a invitat statele membre să introducă o clauză de recunoaștere reciprocă în fiecare proiect de reglementare tehnică, urmând comunicării sale interpretative privind conformitatea cu principiul recunoașterii reciproce în sectorul produselor¹⁰.

În **regiunile armonizate**, reacțiile au intenționat să garanteze că măsurile naționale care depășesc simpla transpunere a directivelor au fost justificate și conforme cu legea comunitară.

⁹ Cazul C-194/94 *CIA Security International SA împotriva Signalson SA și Securitel SPRL* [1996] ECR I-2201.

¹⁰ *Facilitarea accesului produselor pe piețele statelor membre: aplicarea practică a recunoașterii reciproce* (2003/C 265/02), JO C 265/2 din 4.11.2003.

- Începând cu 2004, mai multe state membre au notificat proiecte privind coexistența recoltelor modificate genetic cu recoltele convenționale și organice și privind controlul contaminării artificiale cu **OMG**. Analizate în lumina Directivei 2001/18/CE (diseminarea deliberată a OMG), aceste texte au furnizat exemple de soluții de reglementare pentru alte state membre.
- În 2004, câteva proiecte având ca scop introducerea **oglinzilor retrovizoare pentru punctul mort pentru camioane** au demonstrat nevoia accelerării intrării în vigoare a normelor comune într-un domeniu armonizat deja la nivel comunitar prin Directiva 2003/97/CE.
- Acest lucru este valabil și pentru proiectele privind substanțele folosite ca ingrediente în **suplimentele alimentare** care sunt armonizate doar parțial la nivel comunitar.
- O analiză a activității intense de reglementare la nivel național în sectorul **jocurilor de noroc**, în care nu există norme comune, a evidențiat aspecte ale circulației libere în cadrul pieței interne și ale politicii publice naționale.
- Începând cu 2003 au existat multe notificări privind **interfețele radio**, un sector în care evoluția tehnologică rapidă a avut drept rezultat reglementări naționale deosebit de complexe, menite să creeze bariere în cadrul pieței interne.

► **Reacții**

Comisia a emis 293 de avize detaliate, care reprezintă 12,7% din numărul total de proiecte notificate în perioada de raportare (2 290). În perioada 1999-2001, procentul a fost de 8,2%. Statele membre au emis din partea lor 275 de avize detaliate. Din cele 1 563 de comentarii, 802 au fost făcute de către Comisie și 761 de către statele membre (a se vedea anexele 11.4 și 11.6).

În 22 de cazuri, Comisia a invitat statele membre în cauză să amâne adoptarea notificărilor reglementate cu un an de la data primirii lor, pentru a nu compromite armonizarea comunitară în domeniu aflată în curs (a se vedea anexa 11.5).

2.2. Utilizarea procedurii de urgență

Dintr-un total de 2 290 de notificări, statele membre au făcut 99 de cereri pentru aplicarea procedurii de urgență proiectelor notificate. Comisia a confirmat interpretarea strictă a condițiilor excepționale cerute, și anume circumstanțe serioase și neprevăzute referitoare la, în special protecția sănătății și siguranță. Drept rezultat, utilizarea procedurii de urgență a fost refuzată acolo unde justificarea dată s-a bazat pe motive strict economice sau a derivat dintr-o încercare de a compensa amânarea administrativă națională. Procedura de urgență s-a considerat a fi justificată în 49 de cazuri (vezi anexa 11.7).

2.3. Urmărirea reacțiilor Comisiei

Acesta este principalul indicator pentru evaluarea angajamentului statelor membre de a-și respecta obligațiile în temeiul procedurii. Pentru perioada 2002-2005, rata dintre numărul de răspunsuri date de statele membre și volumul avizelor detaliate emise de către Comisie a fost satisfăcătoare (o medie de 84,7% de-a lungul perioadei) și treptat s-a îmbunătățit (78,5% în 2002 ajungând la 87% în 2005). Răspunsurile au fost în general satisfăcătoare (o medie de

60,6% de-a lungul perioadei). Dialogul continuu dintre Comisie și statele membre în cauză a contribuit la acest lucru, permițând rezolvarea multor cazuri în decurs de un an de la notificare (vezi anexa 11.8).

2.4. Dialogul cu statele membre

Întâlnirile regulate ale Comitetului au permis schimbarea de păreri privind puncte de interes general, precum și privind aspecte specifice ale procedurii. Între 2003 și data aderării, cele 10 noi state membre au participat la lucrările Comitetului în calitate de observatori.

Discuțiile au vizat în mod special extinderea Uniunii Europene de la 1 mai 2004, posibila extindere a directivei către alte servicii decât societatea informațională, accesul public la documentele legate de procedura 98/34 urmând intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, studiile de impact pentru proiectele notificate și suprapunerea procedurii cu alte proceduri de notificare comunitare („one-stop shop”).

„Întâlnirile de grup” și seminariile s-au ținut de asemenea în statele membre, permițând astfel dialogul direct dintre Comisie și autoritățile naționale implicate în procedură. În 2005, o conferință cu aproximativ 200 de participanți din statele membre și industria europeană a oferit oportunitatea de a afla așteptările celor implicați în procedură și de a discuta îmbunătățirile eficienței acesteia.

2.5. Încalcări ale dispozițiilor directivei

Procedurile de încălcare (articolul 226 din Tratatul CE) aduse contra statelor membre, au fost legate de nerespectarea obligației lor de a notifica reglementările tehnice la stadiul de proiect, în conformitate cu directiva. Numărul acestor proceduri s-a menținut scăzut pe timpul perioadei în cauză: trei în 2002, trei în 2003, două în 2004 și patru în 2005. Rezultatul procedurilor de încălcare a fost să asigure anularea reglementărilor naționale nenotificate de către statele membre. Toate aceste proceduri au fost suspendate.

2.6. Concluzie

Între 2002 și 2005, utilitatea procedurii a fost confirmată pe deplin în ceea ce privește eficiența, transparența și cooperarea administrativă. Mai mult, numărul ridicat de reglementări tehnice ale proiectelor notificate de statele membre în conformitate cu directiva contribuie la aplicarea corectă a legislației comunitare printr-o abordare preventivă.

Stabilirea rețelelor și gradul ridicat de cooperare dintre Comisie și statele membre au garantat de asemenea, desfășurarea activităților de reglementare naționale fără a crea bariere tehnice în calea comerțului și recurgerea la armonizarea comunitară doar în caz absolut necesar, în strictă conformitate cu principiul subsidiarității. În același timp, în anumite domenii, în care măsurile de armonizare există deja, procedura a permis ca nevoia de suplimentare sau sporire a acestora să fie detectată.

Eforturile intense întreprinse pentru a garanta că cele 10 țări candidate vor fi în conformitate cu obligațiile derivate din directivă la aderarea lor, UE a contribuit la garantarea unor operațiuni corecte pe piețele interne extinse.

Extinderea dimensiunii referitoare la politicile privind întreprinderile rămâne o prioritate în punerea în aplicare a procedurii. Proiectele notificate sunt disponibile deja în format electronic, gratuit și în toate limbile oficiale ale UE. Eforturile vor continua să furnizeze agenților economici un cadru legal cât mai clar posibil fără excese de reglementare.